

Uchwała Nr. 263/2009...
Zarządu Powiatu w Nowym Dworze Mazowieckim
z dnia 29 września 2009r

w sprawie przekazania skargi Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie

Na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy z 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001r., Nr 142, poz. 1592 z późn. zmianami) oraz art. 54 §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.)

– Zarząd Powiatu Nowodworskiego uchwała, co następuje:

§1

Przekazać Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie skargę Henryki Romanow na uchwałę Nr 68/2007 Zarządu Powiatu w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 3 października 2007r. w sprawie odwołania ze stanowiska dyrektora Samodzielnego Zespołu Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej w Nowym Dworze Mazowieckim i uchwałę Nr 248/2009 Zarządu Powiatu Nowodworskiego z dnia 28 lipca 2009 r. w sprawie odmowy uwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa – wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę stanowiącą załącznik do niniejszej uchwały.

§2

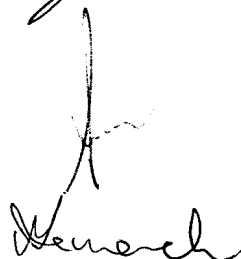
Upoważnia się Starostę Nowodworskiego do występowania w sprawie skargi w imieniu Zarządu Powiatu oraz udzielania w tym zakresie pełnomocnictwa procesowego.

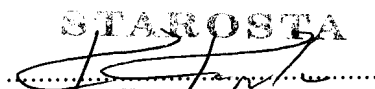
§3

Wykonanie uchwały powierza się Staroście Powiatu Nowodworskiego.

§4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

STAROSTA

mgr Krzysztof Kapusta

Załącznik do uchwały
Nr...263/2009.....
Zarządu Powiatu Nowodworskiego
z dnia ..29..września..2009r..

Nowy Dwór Mazowiecki, dnia...29.09.2009r..

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie**

Skarżący: Henryka Romanow
ul. M. Ranieckiej 6 m. 38
06 – 400 Ciechanów

Organ: Zarząd Powiatu
Nowodworskiego
ul. Mazowiecka 10
05 – 100 Nowy Dwór Mazowiecki

Odpowiedź na skargę

Henryki Romanow na uchwałę Nr 68/2007 Zarządu Powiatu w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 3 października w sprawie odwołania ze stanowiska dyrektora Samodzielnego Zespołu Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej w Nowym Dworze Mazowieckim i uchwałę Nr 248/2009 Zarządu Powiatu Nowodworskiego z dnia 28 lipca 2009 r. w sprawie odmowy uwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa.

Zarząd Powiatu Nowodworskiego wnosi o odrzucenie skargi z następujących względów formalno – prawnych.

Należy przede wszystkim podkreślić, iż zaskarżona również uchwała Nr 248/2009 Zarządu Powiatu z dnia 28 lipca 2009 r. w sprawie odmowy uwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa ma charakter procesowy, a nie reguluje spraw z zakresu administracji publicznej podlegających zaskarżeniu na podstawie art. 87 ust.1 ustawy o samorządzie powiatowym (skarga powszechna). Takie stanowisko znajduje potwierdzenie w tezie z postanowienia NSA z 30 XI 2000 r., I S A 794/00 (LEX, nr 57172).

Również przedmiot regulacji zaskarżonej uchwały Nr 68/2007 Zarządu Powiatu z dnia 3 października w sprawie odwołania ze stanowiska SPZOZ nie można uznać za sprawę z zakresu administracji publicznej, co w konsekwencji wyłącza ją także z trybu przewidzianego w cyt. art. 87

ust. 1. Ustawodawca postanowił, iż na podstawie tego przepisu można zaskarżyć uchwałę organu powiatu podjętą tylko w sprawie z zakresu administracji publicznej.

Tymczasem odwołanie ze stanowiska dyrektora publicznego zakładu opieki zdrowotnej jest czynnością bądź z zakresu prawa pracy i wszelkie sprawy na tym tle rozstrzyga właściwy sąd pracy, bądź jest czynnością cywilnoprawną w przypadku umowy zawartej w formie kontraktu (umowy o zarządzanie), do której odnoszą się wówczas przepisy k.c. i k.p.c. Odwołana osoba w obronie w tym zakresie interesu własnego może dochodzić przed sądami powszechnymi. A zatem, przez uchwały w sprawach nie będących sprawami z zakresu administracji publicznej należy rozumieć te akty organów powiatu, które są objęte kognicją sądów powszechnych..

Powyższe stanowisko znajduje uzasadnienie bezpośrednio bądź w drodze analogii w poglądach doktryny oraz w tezach zawartych w orzecznictwie sądowym, z których m.in. wynika, że:

- skarga dotyczyć może tylko tych aktów, które są skierowane na zewnątrz, wyklucza się więc dopuszczalność skargi powszechnej na akty tzw. kierownictwa wewnętrznego, których adresatami są podmioty mieszczące się w wewnętrznej strukturze jednostek samorządu terytorialnego. Takie stanowisko wynika z uchwały SN z 18.XII.1992 r., III AZP 30/92 (OSNCP 1993, nr 7- 8, poz. 122) oraz z uchwały SN z 11.II.1993 r., III AZP 32/92 (OSNCP 1993, nr 7 – 8, poz. 118);
- jeżeli przedmiotem uchwały jest władcze i jednostronne rozstrzygnięcie o prawach lub obowiązkach indywidualnych jednostki, to brak możliwości zaskarżenia jej do sądu administracyjnego w trybie przewidzianych dla skargi powszechnej (wyrok NSA z 26 listopada 1991 r., SA/Wr 1010/91, ONSA 1992, nr 1, poz. 10);
- legitymowani do zaskarżenia uchwały o odwołaniu dyrektora szkoły są mieszkańcy gminy, legitymacji zaś nie ma już sam odwołany, ponieważ mieszkańcy – co do zasady – występują w obronie interesu społeczności lokalnej, odwołany zaś w obronie interesu własnego, podczas gdy interesu własnego może dochodzić przed sądem pracy (wyrok NSA z dnia 19 stycznia 2000 r. ISA 1670/99, niepubl.). Również w orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje pogląd, że spory dotyczące odwołania dyrektorów szkół należy do spraw z zakresu prawa pracy w rozumieniu art. 1 k.p.c. i w związku z tym rozpoznawane są przez sądy pracy (uchwały SN z 3 lutego 1993 r. I PZP 71/92; z 5 maja 1993 r. I PZP 15/93 oraz wyroki SN z dnia 9.XII.2003 r. I PK 103/2003 z 9 maja 1997 r. I PKN 138/97 z 27.II.2001 r. I PKN 260/2000).

Tezy z tych wyroków sądowych można poprzez analogię odnieść do odwołania dyrektora SPZOZ, gdyż ma on podobny status kierownika jednostki organizacyjnej powiatu.

Zakres skargi wnoszonej na podstawie art. 87 ust.1 ustawy o samorządzie powiatowym z pewnością nie obejmuje aktów, które “same w sobie” stanowią oświadczenie woli w sferze zatrudniania kierowników jednostek organizacyjnych powiatu, a także nie obejmuje aktów, które stanowią de

facto upoważnienie do złożenia oświadczenia przez właściwy podmiot, gdyż zarówno w jednym, jak i w drugim wypadku objęcie uchwały kognicją sądu odnosi się do istniejącego lub kreowanego stosunku pracy lub stosunku cywilnoprawnego.

W takiej sytuacji to w sądach powszechnych należy dochodzić obrony własnych interesów zachodzących w relacjach pracodawca – pracownik, bądź organ założycielski – zarządzający.

Należy więc tu podnieść, iż Pani Henryka Romanow mimo zawarcia umowy cywilno-prawnej o zarządzanie SZPZOZ w Nowym Dworze Mazowieckim wniosła w dniu 02 lutego 2008 r. pozew do sądu pracy przeciwko temu SZPZOZ -wi o uznanie za bezskuteczne rozwiązanie stosunku pracy, a następnie zmodyfikowała żądanie i wniosła o odszkodowanie w wysokości 3 miesięcznego wynagrodzenia w kwocie 39.000 zł oraz ustalenie stosunku pracy za okres od 10 kwietnia 2007 r. do 04 stycznia 2008 r.

I tak, w dniu 26 marca 2009 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych objął kognicją spór dotyczący nawiązania i rozwiązania stosunku prawnego Pani Henryki Romanow z SZPZOZ w Nowym Dworze Mazowieckim, który wynikał ze złożonych zgodnych oświadczeń woli obu stron w umowie z dnia 11 kwietnia 2007 r. o zarządzanie. Podkreślenia przy tym wymaga fakt, iż uchwała Zarządu Powiatu Nr 21/07 z dnia 10 kwietnia 2007 r. w sprawie powołania na stanowisko dyrektora i uchwała Zarządu Powiatu Nr 68/2007 z dnia 3 października 2007 r. w sprawie odwołania ze stanowiska dyrektora SZPZOZ – stanowiły jedynie upoważnienia do złożenia w tym przedmiocie oświadczeń woli ze strony organu założycielskiego, nie przesądzając co do formy stosunku prawnego z dyrektorem. W sytuacji podpisania przez obie strony umowy o zarządzanie (stosunek cywilnoprawny), odwołanie dyrektora uznawane było konsekwentnie jako rozwiązanie tej umowy.

A zatem, kiedy sąd pracy uznaje, że faktycznie nawiązany został jednak stosunek pracy, to podnoszone obecnie w skardze zagadnienie dopełnienia wymogów przepisu art. 22 ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym z natury rzeczy kwalifikowało się do rozstrzygnięcia w sądzie pracy, gdyż nie ma on zastosowania przy świadczeniu pracy na podstawie stosunku cywilnoprawnego.

W przypadku rozwiązania stosunku pracy bez zgody rady, radnemu przysługują ewentualne roszczenia przewidziane w art. 44 i n. k. p., a więc dochodzone w razie sporu przed sądem pracy. Dodatkowo można podkreślić, że podstawą odwołania Henryki Romanow ze stanowiska dyrektora SZPZOZ nie były absolutnie zdarzenia związane z wykonywaniem mandatu radnego, a przecież ochroną stosunku pracy objęte są działania radnego, polegające na prawidłowym wykonywaniu swojego mandatu.

W tym samym postępowaniu przed sądem pracy powinny być rozstrzygnięte podnoszone w skardze okoliczności braku opinii Rady Społecznej SZPZOZ przy zwolnieniu ze stanowiska dyrektora, aczkolwiek sama możliwość uznania takiego zarzutu mogłaby nastąpić w sytuacji, kiedy w § 6 Statutu SZPZOZ określającym tryb zatrudniania i zwalniania dyrektora by były zawarte

zapisy wskazujące na obligatoryjny obowiązek zasięgnięcia takiej opinii, np. poprzez użycie wyrazów “zwolnienie dyrektora następuje po uprzednim zasięgnięciu opinii Rady Społecznej”. Uregulowania Statutu w § 11 i 12 wskazują na kompetencje Rady Społecznej jako organu inicjującego i opiniodawczego oraz organu doradczego dyrektora, nie przesądzają o formie składania wniosków i opinii, które nie są wiążące i mogą być wyrażone w dowolnej formie.

W tym stanie prawnym i faktycznym Zarząd Powiatu wnosi o odrzucenie skargi na uchwałę Nr 68/2007 i na uchwałę Nr 248/2009, które jak wykazano nie regulują spraw z zakresu administracji publicznej i objęte są kognicją sądów powszechnych, przy czym ta druga ma li tylko charakter procesowy.

STAROSTA

.....
Krzysztof Kapusta

Załączniki:

- skarga z załącznikami.